

“Aquesta és la Voluntat de Déu: la vostra santificació”

Si no és per construir una obra molt gran, molt de Déu —la santedat—, no val la pena donar-se. Per això, l'Església —en canonitzar els sants— proclama l'heroïcitat de les seves vides. (Solc, 611)

1 de novembre

Arribaràs a ser sant si tens caritat, si saps fer les coses que agradin als

altres i que no siguin ofensa a Déu, encara que a tu et costin. (Forja, 556)

Vosaltres i jo formem part de la família de Crist, perquè *Ell mateix ens escollí abans de la creació del món, perquè fóssim sants i sense taca a la seva presència per la caritat, i ens predestinà com a fills adoptius per Jesucrist, a glòria seva per pur efecte de la seva bona voluntat*. Aquesta elecció gratuïta, que hem rebut del Senyor, ens marca un fi ben determinat: la santedat personal, tal com ens ho repeteix insistentment sant Pau: *haec est voluntas Dei: sanctificatio vestra*, aquesta és la Voluntat de Déu: la vostra santificació. No ho oblidem, doncs: som dins la cleda del Mestre, per conquerir aquest cim. (...)

La meta que us proposo —més ben dit, la que Déu ens assenyala a tots— no és un miratge o un ideal inassolible: podria relatar-vos tants

exemples concrets de dones i d'homes del carrer, com vosaltres i com jo, que han trobat Jesús que passa *quasi in occulto* per les cruïlles aparentment més vulgars, i que s'han decidit a seguir-lo abraçats amb amor a la creu de cada dia. En aquesta època d'esfondrament general, de cessions i descoratjaments, o de llibertinatge i anarquia, em sembla encara més actual aquella convicció senzilla i profunda que, en els inicis de la meva labor sacerdotal, i sempre, m'ha consumit en desigs de comunicar-ho a la humanitat entera: *aquestes crisis mundials són crisis de sants*. (Amics de Déu, 2-4)
